

Reseberättelse Jukola/Venla 2024

OK Roslagen lag 2

15 juni 2024, kl 20.20 på Kauhavas flygplats, den 46:e Venlakavlen. Solen strålar och folket myllrar. I skyn är det storartad flyguppvisning med hisnande konst av fyra stridsflygplan. På målrakan imponerar Emma lika mycket som flygplanen då hon kubbar i mål, trött men glad, och tar laget till ett sensationellt godkänt resultat!

Men vi ska ta det från början.

Planerna på ett tantlag till Venla började Lina smida flera månader tidigare. Emma nappade direkt och Helene nästan lika snabbt. Vi saknade en fjärde löpare, men det ordnade Becka förstås och vi fick in en eminent icke-tant (Malin) från grannklubben Rånäs.

Ca en vecka innan den stora dagen grusades planerna genom att Emma kraschade revben och annat vid en cykelolycka. Läget inför stafetten var osäkert! Men på fredag morgon, samma dag som avresan, bestämde sig Emmas revben för att de nog kunde klara en liten stund i de finska skogarna, och det bokades en sista-sekunden-flygbiljett.

En missad buss och en dyr taxiresa senare var de tre tanterna äntligen samlade och på väg mot Finlandsfärjan, i tid! Nu kan väl inget gå fel!?

Med en sisådär-god-natts sömn i bagaget rullade vi av färjan på lördag morgon och styrde kosan norrut mot Kauhava. Tidsschemat var välplanerat om än något tajt men visst hade vi tid att handla god finsk frukost på en mack. Humöret var på topp!

Finska vägskyltar var underhållning längs vägen och extra rolig var skylten mot orten ”Haveri”. Under fniss och utan onda aningar fortsatte vi norrut på de exemplariskt fina vägarna.

Kl 08.31 var katastrofen ett faktum. Punktering! Och inte bara en liten pyspunka, utan höger bakdäck var totalt jättetrasigt. *infoga valfri finsk svordom*

Var är vi ens? Någonstans på finska landsbygden, en lördag. Google maps berättar mer – vi är precis intill staden Sastamala, där finns flera mackar, kanske till och med bilverkstäder? Försiktigt och evighetssakta rullar vi mot Shellmacken på vårt kvaddade stackars däck.

På Shellmacken var engelskakunskaperna hos personalen dessvärre något knappa. På vår första fråga om hjälp med punkterat däck fick vi svaret att bensin betalas i automaten! Till slut pekade man tvärs över parkeringen, där det låg ett litet sjabbigt garage/verkstad, obemannat men med porten öppen. Efter en kort stund anlände en hjälpsam kille med mellanösternbakgrund, han vinkade in både oss och bil in i

verkstaden och såg ut som om han bestämt kunde hjälpa! Killens min blev dock något mer tveksam när han upptäckte att inget reservhjul fanns i bilen...

Vi hade förstås redan hunnit googla järnet och hittat ett helt gäng verkstäder i och runt om staden, men killen i verkstaden verkade inte ha någon större kännedom om öppettider eller andra konkreta uppgifter. Däremot kände han två ryska snubbar, de kom förbi med varsin cigg i mungipan och kikade och hummade och pratade sinsemellan, mest på ryska, inget på engelska. De åkte iväg en sväng och kom tillbaka med en okänd reservdel, inte ett däck tyvärr...

Granne med verkstaden låg ett taxigarage, och plötsligt dök där upp en finländsk medelålders taxichaffis, som trots bristfälliga engelskakunskaper också ville hjälpa till. Han ringde alla han känner, eller något åt det hållet i alla fall. (Under tiden har google talat om för oss att alla verkstäder såklart har lördagsstängt.) Läget kändes nervöst och högst oklart...

Till slut kom vår räddning, en finsk bilmekaniker (?) med propert utseende och hyggliga kommunikationsfärdigheter. Han hade ett begagnat däck i rätt storlek att erbjuda, men en bra bit bort, så kunde vi möjligen vänta en stund? Njaae, börjar dra ihop sig mot startsträckan på Venla, kunde vi ju knappast svara, så vi väntade snällt. Efter hela tre försök lyckades vi dessutom få ut pengar från närmaste uttagsautomat. Sen väntade vi i solen i vad som kändes som en evighet, innan vår räddare återvände med nytt (begagnat) däck och vips var det på plats på bilen, för det facila priset av 70 euro!

Vi rivstartade och satte av norrut med eld i baken, ca 2,5 timme försenade, samtidigt som vi kommunicerade intensivt med Becka och Tommy, som fick styra upp detaljerna på plats i Kauhava. Tack och lov kom lagkompisen Malin till tävlingsplatsen utan incidenter i tid, och kunde tacksamt nog ställa upp på att ta startsträckan. I glädeyrån över att åka med en fungerande bil, gick Emma och hennes revben med på att ta den långa sistasträckan. Lina fick ta hand om andrasträckan som planerat, och Helene den tredje.

När starten för Venla gick kl 14.00 hade vi fortfarande en bra bit kvar att köra, och efter att ha parkerat bilen på flygplatsen fick vi knata lååååångt i regnet, något stressat medan minuterna tickade allt snabbare. När Malin stämplade i mål för förstasträckan var vi NÄSTAN framme, och Lina fick skynda på sig nummerlapp och annat och hasta till växlingen där Malin turligt nog hade orkat vänta en stund. Så växlingen blev försenad med ca 5 minuter eller kanske lite mer, men det kändes som en seger att hela vårt lag nu var på plats efter allt trassel och däckhaveri vi varit med om.

Linas sträcka började fint, men lite senare råkade hon tappa EMIT-brickan vid en kontroll. Detta upptäcktes en bra bit senare, så det blev till att vända om och som tur var fanns brickan att hitta vid föregående kontroll. Lina kämpade tappert vidare till mål och växlade ut Helene på tredje sträckan, som hade en rätt fin resa i skogen, mestadels i kö

på de nya "motorvägar" som bildats, men hon tog sig också tiden att titta lite extra på alla andra gafflingskontroller utöver sin egen.

Helene och Emma möttes på allra sista biten in mot mål, då hade omstarten precis gått och de kunde vinka och heja, så det blev *nästan* som en riktig växling.

På Emmas sistasträcka gick det riktigt bra och ganska snabbt, revbenen höll fint men resten av kroppen var lite trött i mål.

Efter en skön dusch, en god köttgryta och lite vila, rullade vi nöjda från tävlingsplatsen sent på kvällen. En campingstuga väntade på oss ca två timmar söderut. Där fanns även ett gäng överförfriskade herrar som gjorde att natten inte blev helt fridfull, men några timmars sömn fick vi.

Gruvligt tidigt på söndagsmorgonen styrde vi kosan mot färjan. Vid det här laget gick bilförarens ögon i kors, men hon hann se vägskylden "Haveri" igen, och försökte att inte tänka vidare på katastrofer som skulle kunna inträffa... Tack och lov höll sig bilen hel och vi kom ombord på färjan i Nådendal i tid. Puh!

Helt färdiga var vi dock inte med krångel. I Kapellskär stoppade polisen en lastbil som kört av färjan, vilket stoppade flödet så att vi och många andra blev kvar på bildäck i över en timme. Till slut kom vi av färjan, och Helene och Lina kunde ta sig snabbt hem utan fler incidenter! Emma som skulle vidare ända till Oslo, stötte på patrull på Arlanda där hon fick veta att hennes bagage kanske inte skulle komma fram, plus att ombyggnation på terminalen gjorde att det blev dubbelt så långt att gå till gaten. Men både Emma och bagaget kom hem, strax efter midnatt – det blev avslutet på en lång och händelserik helg!!

På't igen nästa år?!? Tydligen är vi inte avskräckta. Då kanske det blir bussresa med Lalles, eller så tar vi någon annans bil, tycker undertecknad...!

// Vid pennan för tantlaget: Helene (tack Emma för inspiration till vissa delar)

PS. Bilder kan delas på begäran.

PS 2. Vi söker en fjärde tant till laget, den som känner sig manad kan anmäla intresse till Lina eller Helene. :-D